

Siemenen lailla kuoleminen

”Totisesti, totisesti: jos vehnänjyvä ei putoa maahan ja kuole, se jää vain yhdeksi jyväksi, mutta jos se kuolee, se tuottaa runsaan sadon.” (Joh. 12:24.)

Avaintekstit:

Fil. 2:5-9;
Room. 12:1, 2;
1. Sam. 2:12-3:18;
1. Sam. 13:1-14;
Sak. 4:1-14.

Jeesuksen kuvaus vehnänjyvästä, joka kuolee, on kiehtova vertaus meidän alistumisestamme Jumalan tahtoon. Ensin tapahtuu putoaminen. Tähkästä putoava jyvä ei pysty mitenkään vaikuttamaan siihen, miten tai mihin kohtaan se putoaa maassa. Se ei kykene vaikuttamaan sen maan laatuun, johon se putoaa ja joka lopulta peittää sen.

Toiseksi prosessi vaatii pitkän odottamisen. Jyvän ollessa maassa se ei tiedä, mitä tulevaisuus pitää sisällään. Se ei pysty ”kuvittelemaan”, millaista elämä tulee olemaan tulevaisuudessa, sillä se on vain vehnänjyvä.

Kolmanneksi jyvän pitää kuolla. Jyvä ei voi mitenkään kasvaa vehnäntähkäksi, ellei se luovu turvallisesta, mukavasta tilastaan jyvänä. Sen täytyy ”kuolla”; toisin sanoen, sen täytyy luopua siitä, mitä se on ollut ennen, jotta se voidaan muuttaa siemenestä tuottoisaksi kasviksi.

Viikon avainajatus: Jos tiedämme, että Jumalan tahto on meidän parhaaksemme, miksi meidän on niin vaikeaa hyväksyä sitä? Millaisen esimerkin alamaisuudesta Kristus on jättänyt meille? Miten sovellet kuvausta vehnänjyvästä omaan elämääsi?

PALVE- LUKSEEN ANTAUTU- MINEN

Lue Fil. 2:5-9. Mikä tärkeä sanoma välittyy meille näistä jakeista?

Nykyinen kulttuurimme kehottaa meitä kaikkia vaatimaan ja puolustamaan oikeuksiamme. Tämä on hyvä asia ja usein näin kuuluukin tehdä, mutta kuten Jeesuksen kohdalla, Jumalan tahto saattaa olla, että hän pyytää meitä luopumaan oikeuksistaamme vapaaehtoisesti, jotta voimme palvella Isää tavoilla, joilla on ikuista, Jumalan valtakuntaan asti ulottuvaa vaikutusta. Oikeuksistaan luopuminen voi olla vaikea ja epämiellyttävä prosessi, jossa olosuhteet muuttuvat tulikokeeksi.

Katso, miten Jeesus onnistui siinä (Fil. 2:5-8). Jakeet kuvaavat kolmea askelta, jotka Jeesus otti alistaessaan itsensä Jumalan tahdolle. Katkelman aluksi Paavali erityisesti muistuttaa meitä: "Olkoon teilläkin sellainen mieli, joka Kristuksella Jeesuksella oli." (Fil. 2:5.)

Ollakseen asemassa, josta meidän pelastamisemme onnistuisi, Jeesus luopui yhdenvertaisuudestaan Isän kanssa ja muutti maan päälle ottaen ihmismuodon sen rajoitteineen (Fil. 2:6, 7).

Jeesus ei tullut tänne suurena ja mahtavana olentona, vaan palvelijana toisille ihmisille (Fil. 2:7).

Palvelevana ihmisenä Jeesus ei elänyt rauhallista ja pitkästä elämästä, vaan hän oli "kuuliainen kuolemaan asti". Eikä hän edes kuollut millään kunniallisella tai jalolla tavalla. Ei, hän oli "kuuliainen kuolemaan asti, ristinkuolemaan asti" (Fil. 2:8).

Millä elämän alueilla tämä Jeesuksen esimerkki on mallina meille? Jos oikeudet ja tasa-arvo ovat hyviä asioita, joita tulisi puolustaa, miten selität sen ajattelutavan, että niistä pitäisi joskus luopua? Lue nyt Fil. 2:9. Millä tavoin jae auttaa ymmärtämään Isän tahtoon alistumisen logiikan?

Kysy Pyhältä Hengeltä: "Mistä sellaisista oikeuksistani pidän kiinni, jotka saattavat olla esteenä sille, että antautuisin Jeesuksen tahtoon palvella perhettäni, seurakuntaani ja ympärilläni olevia? Missä määrin olen valmis kestämään epämuokavuutta palvellakseni muita?"

KUOLE- MINEN TULEE ENNEN JUMALAN TAHDON TIETÄMISTÄ

Monet kristityt etsivät vilpittömästi Jumalan tahtoa elämänsä suhteen. ”Jos vain tietäisin, mikä Jumalan tahto on, uhraisin kaiken hänen hyväkseen.” Tällaisen lupauksen jälkeinkin saatamme edelleen olla hämmentyneitä siitä, mikä Jumalan tahto on meidän kohdallamme. Syy hämmennykselle voi löytyä seuraavista jakeista: Room. 12:1, 2. Paavali kuvailee, kuinka me voimme tuntea Jumalan tahdon. Hän nostaa esiin tärkeän seikan: jos haluat tietää Jumalan tahdon, sinun tulee ensin uhrata!

Lue Room. 12:1, 2. Paavali kirjoittaa, että meistä tulee kykeneviä arvioimaan, mikä on Jumalan tahto (Room. 12:2), kun:

1. meillä on todellinen ymmärrys Jumalan armahtavasta laupeudesta meitä kohtaan (Room. 12:1).
2. me tarjoamme itsemme elävinä uhreina Jumalalle (Room. 12:1).
3. kun uudistumme mieleltämme (Room. 12:2.)

Vain uudistunut mieli voi todella ymmärtää Jumalan tahdon. Uudistuminen riippuu kuitenkin siitä, olemmeko ensin kuolleet itsellemme. Ei riittänyt, että Kristus kärsi puolestamme – hänen täytyi kuolla.

Pyydä Pyhää Henkeä näyttämään sinulle elämäsi alueet, joissa et ole vielä täysin ”kuollut”. Mistä sinun pitää luopua, jotta voit olla ”elävä uhri” Jumalalle?

Kun emme ole joillakin elämämme alueilla kuolleet itsellemme, Jumala sallii meille tulikokeita, joissa huomiomme kiinnittyy noihin alueisiin. Kärsimyksemme auttaa meitä huomaamaan syntimme ja ymmärtämään sen, miten Jeesus luopui itsestään meidän tähtemme. Elisabeth Elliot kirjoittaa: ”Sen lähemmäksi ristin ymmärtämistä emme kenties pääse kuin että luovutamme sydämemme syvimmän kaipauksen [Jumalalle]. – oma kokemuksemme ristiinnaulitsemisesta, vaikkakin mittaamattomasti vähäisempi kuin Vapahtajamme, antaa meille kuitenkin mahdollisuuden alkaa tuntea Jeesusta yhdessä hänen kanssaan kärsien. Kaikissa kärsimyksemme ilmenemismuodoissa Jeesus kutsuu meitä yhteyteensä.” – *Quest for Love* (Grand Rapids, MI: Fleming H. Revell, 1996), s. 182.

Lue rukouksen kera Room. 12:1, 2. Mistä sinun pitää luopua voidaksesi olla elävä uhri?

HALUKKUUS KUUNNELLA

”Silloin Herra tuli, seisahtui ja huusi kuten edellisilläänkin kerroilla: ’Samuel, Samuel!’ Samuel vastasi: ’Puhu, palvelijasi kuulee.’” (1. Sam. 3:10.)

Oletko joskus kuullut hiljaisen Pyhän Hengen äänen, mutta ollut piittaamatta siitä, minkä seurauksena kaikki meni pieleen ja ajattelit myöhemmin itseksesi: ”Voi ei, miksi en kuunnellut?”

Ensimmäisessä Samuelin kirjassa on kertomus vanhasta miehestä ja kahdesta jumalattomasta pojasta, jotka eivät kuunnelleet Herraa, ja pienestä pojasta, joka kuunteli. Vaikka Jumala oli antanut vahvoja varoituksia, ne, joiden olisi pitänyt ottaa niistä vaarin ja muuttaa elämänsä suuntaa, eivät tehneet niin.

Lue 1. Sam. 2:12-3:18. Mikä vastakohta tässä tulee ilmi niiden välillä, jotka kuuntelevat Jumalaa, ja niiden, jotka eivät niin tee?

Eelin pojilla oli muuta mielessään kuin Jumalan asiat. Sen jälkeen, kun Eeli oli kuullut Jumalan tahdon poikiensa suhteen, hän puhui kyllä heille, mutta ei tehnyt mitään muuta. Eivätkä Eelin pojat ilmeisestikään olleet valmiita alistamaan elämänsä yksityiskohtia Jumalan tahdon alaisuuteen. Millainen vastakohta nuori Samuel olikaan!

Pastori Charles Stanley kuvailee, kuinka tärkeää on vaalia avoimuutta Jumalan äänelle, jonka voi hänen mukaansa kuulla parhaiten vasta, kun vaihdamme oman elämämme vaihteen vapaalle. Hän sanoo: ”Pyhä Henki – ei puhu vain välittäkseen tietoa. Hän puhuu saadakseen meiltä vastauksen. Hän tietää, että kun omat tarkoitukset saavat suurimman osan huomiostamme, olisi ajanhukkaa ehdottaa meille mitään muuta. Tuollaisina aikoina Pyhä Henki on usein hiljaa. Hän odottaa, kunnes hellitämme ja olemme tarpeeksi vapaita kuulemaan ja lopulta tottelemaan.” - *The Wonderful Spirit-Filled Life*, (Nashville, TN: Thomas Nelson Publishers, 1992), s. 179, 180.

Mitä Stanley tarkoittaa sillä, ”että olemme tarpeeksi vapaita”? Kun ajattelet avoimuuttasi Jumalaa kohtaan, mitkä ovat usein niitä asioita, jotka estävät sinua olemasta tarpeeksi ”vapaa kuulemaan ja lopulta tottelemaan”?

ITSERIIT- TOISUUS

Kun Eeva lankesi syntiin Eedenin puutarhassa, se ei johtunut vain siitä, että hän epäili Jumalan sanaa. Ongelman ydin oli Eevan usko siihen, että hänellä oli riittävästi viisautta päättää itse, mikä oli hyvää ja oikein. Hän luotti omaan harkintakykyynsä. Kun luotamme omaan harkintakykyymme sen sijaan, että luottaisimme Jumalan sanaan, avaamme oven monenlaisille ongelmille.

Kertomus Saulista kuvailee hänen tietään itseriittoisuuteen ja tragediaa, joka siitä pian seurasi. Samuel voiteli Saulin Jumalan valitsemaksi kuninkaaksi (1. Sam. 10:1). Sitten hän antoi Saulille erityisiä ohjeita (1. Sam. 10:8), mutta Saul oli tottelematon.

Lue, miten kertomus jatkuu (1. Sam. 13:1-14). Mitä sellaista Saul teki, mikä johti hänen tuhoonsa?

Kolme askelta johti Saulin itseriittoisuuden tielle pian sen jälkeen, kun hänestä oli tehty kuningas. Ongelma on siinä, ettei yksikään noista askelista itsessään ollut kovin vakava virhe. Silti ne pitivät sisällään tragedian siemenen, koska askeleet otettiin ilman Jumalaa. Pane merkille missä järjestyksessä Saulin lankeemus tapahtui.

1. Saul sanoi: "Näin." Hän näki joukkojen hajaantuvan eikä Samuelkaan ollut paikalla (1. Sam. 13:11). Paineen alaisena hän arvioi itse, mitä tapahtui.

2. Ensimmäinen Saul sanoi: "Näin", sitten hän sanoi: "[M]inä ajattelin". Hän ajatteli filistealaisten kukistavan heidät (1. Sam. 13:12). Se, mitä hän silmillään näki, muokkasi hänen tilannetta koskevia ajatuksiaan ja sanojaan.

3. Saul antoi ajatustensa vaikuttavaa tunteisiinsa. Hänelle tuli pakonomainen tunne uhrata (1. Sam. 13:12).

Kaikki olemme tehneet samaa: luotamme omaan fyysiseen näkökykyymme, mikä johtaa siihen, että luotamme inhimilliseen ajattelukykyymme, mikä taas johtaa siihen, että luotamme inhimillisiin tunteisiimme. Ja sitten toimimme tunteittemme pohjalta.

Miksi ajattelet Saulin olleen niin helppo toimia oman harkintansa varassa, vaikka Jumalan selvät ohjeet kaikesta vielä hänen korvissaan? Jos me tiedämme olemme hauraita ja tiedoiltamme vajavaisia, miksi me silti yritämme luottaa itseemme?

KORVIKKEET

Jumalan tahtoon alistuminen ei onnistu hyvin, jos luotamme omaan voimaamme. Saatamme Jumalan sijaan luottaa myös muihin korvikkeisiin. Kun jotkut tuntevat itsensä masentuneiksi, he etsivät jotakin, joka tekisi heidät iloisiksi. Kun jotkut tuntevat itsensä riittämättömiksi, he tavoittelevat mainetta. Kun joillakin on vaikeuksia puolisonsa kanssa, he etsivät jonkun toisen, joka voi antaa heille läheisyyttä ja jännitystä elämään.

Monet käyttämistämme keinoista voivat lievittää paineita, mutta ne eivät välttämättä ratkaise ongelmaa tai opeta, kuinka käsitellä tilannetta paremmin seuraavalla kerralla. Vain Jumalalta saatu ylliluonnollinen apu voi tehdä sen. Ongelma on se, että tukeudumme usein Jumalan korvikkeisiin sen sijaan että tukeutuisimme häneen itseensä.

Saatamme käyttää seuraavia korvikkeita Jumalan sijaan:

1. Käytämme inhimillistä päättelykykyä tai aiempia kokemuksiamme, kun tarvitsisimme tuoretta jumalallista ilmoitusta.
2. Painamme ongelmat mielestämme, kun tarvitsisimme jumalallisia ratkaisuja.
3. Pakenemme todellisuutta ja välttelemme Jumalaa, kun tarvitsisimme kommunikointia hänen kanssaan jumalallisen voiman saamiseksi.

Sakarja auttaa meitä keskittymään siihen, millä on todellista merkitystä silloin, kun olemme kiusattuja käyttämään korvikkeita. Oltuaan vuosia Babylonin pakkosiirtolaisuudessa karkotetut olivat viimein palanneet kotiin ja alkoivat heti jälleenrakentaa temppeliä. Rakennushanke kohtasi kuitenkin valtavaa vastustusta (taustatietoa löytyy Esra 4–6). Niinpä Sakarja välitti rohkaisevan sanoman rakennustöitä johtavalle Serubbabelille.

Lue Sak. 4. Mitä Jumala tarkoittaa jakeen 6 sanoilla? Miten Pyhä Henki voisi vaikuttaa rakennusprojektin loppuun saattamisessa? Mitä tämä opettaa yhteydestä, joka vallitsee Pyhän Hengen ja niiden käytännön asioiden välillä, joita teemme?

Jumala ei estänyt temppelin jälleenrakentamisesta nousutta vastustusta eikä säästänyt Serubbabelia stressiltä. Hän ei aina säästä meitäkään vastustukselta, mutta hän voi käyttää kokemaamme vastustusta tulikokeena opettaakseen meitä luottamaan häneen.

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen G. White, *Alfa ja omega*, osa 2, s. 167–172 ja 203–210 tai *Patriarkat ja profetat*, s. 561–567 ja 604–612.

Alistuminen Jumalan tahtoon onnistuu vasta, kun kuolemme omille haluillamme ja kunnianhimoillemme. Tämä avaa tien aitoon lähimmäisten palvelemiseen. Emme voi elää Jumalalle ilman, että uhraamme itsemme ja elämme alati avoimina hänen äänelleen. Jotta voimme aidosti alistua Isäme tahtoon, meidän pitää tajuta, millaiset vaarat piilevät siinä, että luotamme itseemme sekä Jumalan sanan ja voiman korvikkeisiin. Koska Jumalan tahdon alaisuudessa eläminen on kristillisen elämän keskeisiä asioita, Jumala saattaa sallia meille tulikokeita opettaakseen meitä turvautumaan yksin häneen.

”Eelin laiminlyönti tuli selvästi nähtäväksi jokaiselle isälle ja äidille maassa. Koska hänen kiintymyksensä oli pyhittymäntöntä tai koska hän oli haluton suorittamaan epämiellyttävää velvollisuuttaan, hän sai korjata vääryyden satona poikiensa uppiskaisuutta. Jumalan silmissä syyllisiä olivat sekä vanhempi, joka salli synnit, että lapset, jotka niitä harjoittivat, eikä hän hyväksyisi minkäänlaista uhria heidän rikkomuksiinsa.” (CG 276.)

Keskustelunaiheita:

1. Keskustelkaa siitä, miten Jumalan Poika alensi itsensä tullessaan maailmaan ihmisenä, jotta voisi kuolla syntiemme tähden. Mitä tämä opettaa siitä, mitä itsensä uhraaminen ja itsensä kieltäminen toisten hyväksi tarkoittaa? Vaikka emme voi tehdä mitään niin suurta kuin Jeesus teki, periaate on sama. Millä tavoin voimme omalla sarallamme jäljitellä sellaista alistumista ja itsensä uhraamista, jota Jeesus osoitti ristillä?

2. Monista voi olla pelottavaa alistua Jumalan tahtoon tietämättä, mitä seuraavaksi tapahtuu. Miten neuvoisit ihmisiä, jotka luottavat mieluummin itseensä kuin Jumalaan? Miten auttaisit poistamaan heidän pelkonsa siitä, etteivät he tiedä tai kykene hallitsemaan tulevaisuutta?

3. Rukoilkaa yhdessä niiden puolesta, joiden on vaikea alistua Jumalan tahtoon. Mitä käytännöllistä voit tehdä auttaaksesi heitä näkemään, että hänen tiensä on parhain? Toisin sanoen miten Jumala voi käyttää sinua auttamaan toisia tuntemaan hänen rakkautensa ja halukkuutensa huolehtia?